

[Krag.]

har Kolleger med i sin Baad paa Part; maaske er i næste Uge en af dem, der var Partsfolkere, den Baadejer, som stiller Baaden til Disposition, og Baadejeren fra forrige Uge optræder som Partsfisker. I det ene Tilfælde skal han være Forsikringstager og i det andet forsikret.

Jeg tror, det fører ud i Forhold og i et Virvar paa dette Omraade, som der ikke er fjerneste Grund til at etablere. Partsfolkere, det er selvstændige erhvervsdrivende i de allerflestes Tilfælde, og derfor er der ikke fjerneste Grund til at paalægge dem Ulykkesforsikringspligt, ligesom der heller ikke er Anledning til at tage dem med blandt dem, der skal forsikres mod Arbejdsløshed.

Om Ulykkesforsikringsloven har der jo været nedsat et sagkyndigt Udvalg, der har afgivet en meget omfattende og meget dygtig affattent Betænkning, som jeg kan yde min fulde Anerkendelse. Denne Betænkning frembyder overordentlig meget af Interesse, men den ægger ogsaa paa mange Steder til Modsigelse, og jeg kan ikke undlade at sige til den højtærede Minister, at jeg maa beklage, at han saa at sige overalt har fulgt Flertalsindstillingen i dette Udvalg, uden at laane Øre til den nøgterne Fornuft, som fandt sit Udtryk gennem Mindretalsudtalelser.

Jeg sympatiserer med Forenklingen af Arbejderforsikringsraadet. Det kan nu sikkert lade sig gøre, under Hensyn til den fast indarbejdede Praksis i Raadets Behandling af Sager, her at simplificere; men jeg hører mange sagkyndige tvivle om, at den højtærede Minister her har fundet den rette Form for Arbejderforsikringsraadets Sammensætning. Jeg føler mig dog overbevist om, at den højtærede Minister paa dette Punkt er forhandlingsvillig.

I Virkeligheden faar det foreslaaede Direktorat jo Afgørelsen af alle Sager, medens Raadet fremtidig kun faar en Afdeling og egentlig kun bliver Appellinstans overfor visse Sager og Klager, den højtærede Socialminister overfor andre og til syvende og sidst Appellinstans overfor alle. Jeg kan meget godt forstaa, at den højtærede Minister paa dette Omraade søger at opnaa den størst mulige Forenkling, og en saadan har jo ogsaa fundet sit Udtryk i Forslaget; men jeg er ikke vis paa, at det er helt betryggende at give Direktoratet saa stor Indflydelse, naar det kun bestaar af en Person, nemlig Direktøren, og det bestaar jo af ham alene.

Jeg henstiller derfor til Overvejelse, at Direktoratet bliver en kollegial Forsamling; den behøver ikke at være talstærk; jeg

skal jo ikke give den højtærede Minister Pegepinden, men jeg vil dog henstille til ham at overveje, om dette Direktorat ikke kunde bestaa af Direktøren plus de kongevalgte Medlemmer, som den højtærede Minister vil sætte ind i Arbejderforsikringsraadet.

Om Erhvervs sygdomme skal jeg sige nogle faa Ord. Vi har gentagne Gange her i Rigsdagen behandlet deres Inddragning under Forsikringen. Allerede i Slutningen af 1916 var man stærkt inde paa dette Spørgsmaal, men man veg tilbage baade under Hensyn til den ringe videnskabelige Belysning af Spørgsmaalet, som havde fundet Sted, og ogsaa under Hensyn til de Vanskeligheder, der administrativt kunde følge. Men her har Administrationen spillet Lovgivningsmagten et Puds, saaledes som Tilfældet — jeg tør maaske sige: i visse Tilfælde desværre — er paa mange Omraader. Man har ganske simpelt administrativt udnyttet Bestemmelsen om, at ind under Forsikring kommer skadelige Paavirkninger af højst nogle Dages Varighed, til at lægge visse Erhvervs sygdomme ind under Forsikring. Det har jeg længe vidst, og det er der mange, der har vidst, men det er dog aldrig udtalt saa aabent og klart her i den høje Rigsdag, som den højtærede Socialminister nu forleden gjorde.

Altsaa, det er saamænd sket allerede, kan man sige, for visse Erhvervs sygdommes Vedkommende, Administrationen har, med suveræn Foragt for Lovgivningsmagtens Mening om denne Sag, for saa vidt allerede løst Opgaven, saa det er i Grunden kun nogle Skridt videre ad Administrationsvejen, her skal gaas.

Ja, det kan jo være meget godt, men efter min Mening er en almindelig Løsning af dette Spørgsmaal dog umulig, dertil er Sagen for kompliceret og rent videnskabeligt for lidt klaret, og selve Udførelsen i Praksis af Fordelingen af Erstatningspligten kan ogsaa komme til at berede betydelige Vanskeligheder. Nu ser jeg nok, at disse Vanskeligheder vil formindskes væsentlig gennem den højtærede Ministers Forsikringsforbund, men disse ligger jo i Svøbet, de er ikke fuldt udfoldede endnu, og hvis den højtærede Ministers Forsikringsforbund skulde gaa til deres Fædre, og Erhvervs sygdommenes Inddragning under Ulykkesforsikringen blive gennemført, saa opstaa der efter min Opfattelse ikke helt smaa Vanskeligheder.

Nu foreslaar saa den højtærede Minister, at man skal følge Arbejds konferencen i Genève i 1925 og optage under Ulykkes-